

## ارزیابی فعالیت ضدباکتریایی گلسنگ‌های *Candelariella rhodax* و *Protoparmeliopsis muralis*

مژگان شفیعی<sup>۱</sup>، جعفر همت<sup>۲\*</sup> و محمد سهرابی<sup>۲</sup>

<sup>۱</sup> ایران، لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، گروه میکروبیولوژی

<sup>۲</sup> ایران، تهران، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، پژوهشکده زیست فناوری

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۵/۱۲

### چکیده

توسعه و گسترش مقاومت میکروبی به آنتی بیوتیک‌های موجود باعث شده است محققان ماده‌های جدید از منابع جدید را مورد مطالعه قرار دهند. گلسنگ‌ها به عنوان یکی از منابع مواد زیست فعال جدید با منشا طبیعی، مورد توجه می‌باشند. در این مطالعه اثر ضد باکتریایی دو گونه گلسنگ بومی ایران مورد بررسی قرار گرفت. عصاره استونی کاندالاریلا روداکس (*Candelariella rhodax*) و پروتوپارملیوپسیس مورالیس (*Protoparmeliopsis muralis*) با استفاده از دستگاه سوکسوله تهیه شد. اثرات ضدباکتریایی عصاره با استفاده از مولر-هیتون آگار و آنتی بیوتیک‌های استاندارد کربنیسیلین و آزیتروماکسین به روشن کری بائز بر روی باکتری‌های گرم مثبت و منفی بررسی شد. مقدار حداقل غلظت مهار کننده و حداقل غلظت کشندگی عصاره‌ها نیز تعیین شد. عصاره استونی کاندالاریلا روداکس بر روی باکتری‌های گرم مثبت باسیلوس سرئوس، باسیلوس سوبیتیس، میکروکوکوس لوئیس اثرات ضدباکتریایی قابل توجهی نشان داد. اثرات ضد میکروبی این گلسنگ برای اولین بار گزارش شده است. عصاره پروتوپارملیوپسیس مورالیس اثر بازدارندگی و مهاری بر روی باکتری‌های گرم مثبت باسیلوس سرئوس، باسیلوس سوبیتیس، استافیلکوکوس اورئوس و میکروکوکوس لوئیس داشت. نتایج این تحقیق تأثیر ضد باکتریایی هر دو گونه بومی گلسنگ را اثبات می‌کند. بنابراین عصاره این گلسنگ‌ها می‌تواند جهت مطالعات بیشتر مورد استفاده قرار گیرد.

**واژه‌های کلیدی:** متابولیت‌های قارچی، کاندالاریلا روداکس، پروتوپارملیوپسیس مورالیس، اثرات ضد باکتریایی.

\* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۲۱۸-۰۲۰۷۶۵۶۰، پست الکترونیکی: j.hemmat@gmail.com

### مقدمه

ترکیبات گلسنگی، رشد باکتری‌ها را در غلظت کمتری در مقایسه با دیگر منابع درمانی آنتی بیوتیکی مهار می‌کنند. برخی گلسنگ‌ها قرن‌ها بعنوان عناصر تشکیل دهنده در تهیه داروها به کار رفته اند (۱ و ۲). خواص دارویی برخی از گلسنگ‌ها در سیستم‌های طب سنتی ذکر شده است که از آن‌ها برای درمان طیف وسیعی از بیماری‌های شایع از جمله برونشیت، جذام، بیماری‌های خون، اختلالات معده، بیماری‌های قلبی، التهاب آسم، و... استفاده شده است (۳ و ۴). آزمایشات درمورد فعالیت آنتی بیوتیکی گلسنگ‌ها بر اساس عصاره آبی آنها شروع شد سپس به انواع عصاره‌ها

استفاده مداوم و گاها ناصحیح از آنتی بیوتیک‌های مصنوعی، توسعه و گسترش مقاومت میکروبی به آنتی بیوتیک‌های موجود، همچنین برخی عوارض جانبی ناخواسته آنها، باعث شده است محققان کشف ماده‌های جدید از منابع جدید را مورد مطالعه قرار دهند. گلسنگ‌ها به عنوان یکی از منابع کمتر مطالعه شده مواد زیست فعال با منشاء طبیعی می‌باشند. در بسیاری از گونه‌های گلسنگی، فعالیتهاي ضد باکتریایی بر علیه باکتری‌های گرم مثبت، گرم منفی و همچنین فعالیت ضد قارچی نشان داده شده است. همچنین مطالعات نشان می‌دهد که برخی

آلمان با جرم مولکولی ۷۸/۱۳ گرم بر مول)، پلیت، سواب، پنس، ویال، محیط‌های مولر هیتون و نوترینت آگار.

جمع آوری گلسنگ‌ها: گلسنگ‌ها از از نواحی نقده واقع در آذربایجان غربی با طول و عرض جغرافیایی (۳۶,۹۱۷۶، ۴۵,۳۷۲۶)، جمع آوری شدند. شناسایی گلسنگ‌ها با توجه به مشخصات آن‌ها و بر اساس کلید شناسایی مرجع انجام شد(۲). در این مطالعه از دو گونه گلسنگ کانالاریلا روداکس و پروتوبارمیلوپسیس مورالیس برای بررسی فعالیت ضد میکروبی استفاده شد.

ریزسازواره‌های مورد مطالعه: در این تحقیق از نه باکتری شاخص از جمله استافیلوکوکوس PTCC1431 (*Staphylococcus aureus*) اورئوس (Micrococcus luteus) میکروکوکوس لوئوس (Bacillus cereus) PTCC1110، باسیلوس سرئوس (Bacillus subtilis) PTCC1247، باسیلوس سوپتیلیس (PTCC1330)، اشتریشیا کلی (E.coli) PTCC1023، پنومونیه (Klebsiella pneumoniae) PTCC1290، سراشیا مارسنس (Serratia marcescens) PTTC1111، پروتئوس (proteus vulgaris) PTCC1312، سودوموناس ولگاریس (PTCC1074)، آکروژینیزا (pseudomonas aerogenosa) (۱۳).  
جهت ارزیابی اثرات ضد باکتریایی گلسنگ‌ها مورد مطالعه استفاده شد. باکتری‌ها همگی از مرکز کلکسیون میکروارگانیسم‌های صنعتی ایران دریافت شده بودند.

عصاره گیری از گلسنگ‌ها: ابتدا گلسنگ‌ها مورد نظر از مواد زائد از جمله خزه، خاک و ... جداسازی گردید. سپس نمونه‌ها به منظور عصاره گیری در مجاورت هوا خشک شدند. نمونه‌های خشک شده، آسیاب شدند تا به صورت پودر تقریباً یکنواختی در آیند. برای عصاره گیری گلسنگ‌ها از دستگاه سوکسله به مدت ۱۰ ساعت استفاده شد. بمنظور تنظیف کردن عصاره استخراج شده و خارج کردن حلal از عصاره از دستگاه روتاری اوپراتور (تحت فشار

آنها تعیین داده شد (۴). فعالیت ضد باکتریایی عصاره متانولی گلسنگ پارمilia سکساتیلیس (Parmelia saxatilis) در سال ۲۰۰۶ گزارش شد (۷). فعالیت ضد باکتری گلسنگ اوسنا استینری (Usena steineri) در مقابل مایکروبکتریوم کانساسمی در سال ۲۰۱۲ گزارش شد(۱۲). فعالیت ضد باکتریایی ستاریا ایلاندیکا (Cetraria islandica) در درمان زخم معده و زخم دوازدهه گزارش شده است و ترکیبات مؤثره این گلسنگ برای درمان عفونت ناشی از هلیکوبکتر پیلوری کاربرد دارد(۹). پیشرفت‌های اخیر در زمینه‌ی پژوهشی منجر به کشف فعالیت بیولوژیک از جمله خواص آنتی بیوتیکی، ضدویروسی، ضدتکثیری، آنتی اکسیدانی و ضد سرطانی تعداد محدودی از محصولات گلسنگی شده است. در برخی از مطالعات نشان داده است که برخی گلسنگ‌ها دارای اثرات ضد تکثیری روی سلول‌های سرطانی هستند(۱۶ و ۱۰ و ۵). در مجموع با توجه به کاربرد گلسنگ‌ها در طب سنتی در نواحی متعددی از دنیا، بنظر مناسبی برای سیستم ایمنی باشند که می‌توانند در کنترل بیماری‌های عفونی و سرطانی نقش مهمی داشته باشند. بنابراین باید مطالعات بیشتری برای شناسایی ترکیبات جدید گلسنگی که خواص درمانی و فعالیت ضد میکروبی آنها را آشکار می‌کنند، انجام شود. در این مطالعه بمنظور بستر سازی بررسی ترکیبات مؤثره دو نمونه گلسنگ بومی ایران، اثر ضد باکتریایی آنها مورد بررسی قرار گرفت.

## مواد و روشها

مواد عمده مورد استفاده شامل مواد ذیل بودند: استون (مرک آلمان)، محلول نیم مک فارلن، محلول نمکی ۰/۹ درصد، دیسک‌های آنتی بیوتیک شامل آزیتروماکسین (Azithromycin) و کربنیسیلین (Carbenicillin) و دیسک خام (شرکت پادتن طب)، دی میل سولفوکساید (مرک

تعیین حداقل غلظت کشندۀ از محلول یکتواخت چاهک‌ها برداشته و در محیط کشت مولر هیتون آگار انتقال داده شد و در دمای ۳۵ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت نگهداری شد. کمترین غلظتی که هیچ رشدی از باکتری در آن مشاهده نشد به عنوان حداقل غلظت کشندۀ در نظر گرفته شد.

**تجزیه و تحلیل آماری:** هر آزمون سه بار تکرار شد و داده‌های به دست آمده به صورت میانگین با لحاظ انحراف معیار ( $\text{Mean} \pm \text{SD}$ ) بیان شدند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آنالیز واریانس یک طرف، (ANOVA) نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ و آزمون توکی استفاده گردید. در تمام بررسی‌ها میزان معنی داری آزمونها  $P < 0.05$  در نظر گرفته شده است.

## نتایج

در این پژوهش اثرات ضدبакتریایی دو گونه گلشنگ بومی ایران بر روی انواع باکتری‌های شاخص گرم مثبت و منفی بررسی گردید. از کربنیسیلین برای باکتری‌های گرم مثبت و از آزیترومایسین برای باکتری‌های گرم منفی به عنوان کنترل مثبت و از دیسک آگسته به دی متیل سولفوكساید به عنوان کنترل منفی استفاده شد. بر طبق نتایج حاصله، جدول (۱)، غلظت‌های ۵۰، ۲۵ و ۰۵ میلی گرم بر میلی لیتر عصاره استونی گونه کاندالاریلا روداکس بطور معنی داری اثر بازدارندگی و مهاری بر روی باکتری‌های باسیلوس سرئوس (شکل ۱)، باسیلوس سوبتیلیس، میکروکوکوس لوئیوس داشت در حالیکه بر روی باکتری‌های استافیلکوکوکوس اورئوس، اشریشیا کالائی، سراشیا مارسینس، سودوموناس آئروروزنوز<sup>۱</sup>، کلبسیلا پنومونیه و پروتئوس ولگاریس اثر نداشت. همچنین طبق جدول (۲) عصاره گلشنگ پروتوبارملیوپسیس مورالیس بطور معنی داری اثر بازدارندگی و مهاری بر روی باکتری‌های گرم مثبت باسیلوس سرئوس، باسیلوس سوبتیلیس، استافیلکوکوس اورئوس (شکل ۲) و میکروکوکوس لوئیوس

پایین استفاده شد. سپس عصاره تغییط شده تا انجام مراحل بعدی آزمایش در دمای منفی ۱۸ درجه سانتی گراد قرار گرفت.

**ارزیابی اثر ضد باکتریایی:** جهت ارزیابی اثر ضد باکتریایی از روش دیسک گذاری (کربی بائر) استفاده شد<sup>(۱۵)</sup>. جزیيات روش طبق روش قبل اگزارش شده انجام شد(۱). آنتی بیوتیکهای استاندارد کربنیسیلین (برای باکتریهای گرم مثبت)، آزیترومایسین (برای باکتری‌های گرم منفی) به عنوان کنترل مثبت استفاده شدند. سپس پلیت ها به مدت ۱۸ تا ۲۴ ساعت در داخل انکوباتور ۳۵ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. بعد از گذشت مدت زمان مورد نظر قطره‌های عدم رشد اطراف دیسک‌ها بررسی شد (کلیه آزمایش‌ها حداقل سه بار تکرار شدند).

**تعیین MIC و MBC:** در مورد گلشنگ‌هایی که دارای اثر ضد باکتریایی بودند حداقل غلظت مهار کننده (MIC) و حداقل غلظت کشندۀ (MBC) تعیین شد. تعیین MIC با استفاده از پلیت ۹۶ خانه‌ای استریل و روش براث میکرودیلوشن انجام شد<sup>(۱۵)</sup>. به این صورت که از ۱۵ چاهک پلیت برای هر آزمون استفاده شد. یکی از چاهک‌ها که فقط حاوی محیط کشت و باکتری می‌بود به عنوان کنترل مثبت و چاهک دیگر که فقط حاوی محیط کشت می‌باشد به عنوان کنترل منفی انتخاب شد. در ۱۳ چاهک بعدی غلظتهاي ۱۲/۵، ۶/۲۵، ۳/۱۲، ۱/۵۶، ۰/۷۸، ۰/۳۹، ۰/۰۹۷، ۰/۰۹۸، ۰/۰۲۴، ۰/۰۱۲، ۰/۰۰۶ و ۰/۰۰۳ میلی گرم در میلی لیتر از عصاره‌های گلشنگی تهیه شد. سپس از سوسپانسیون باکتریایی تهیه شده مقدار ۱/۵ میکرولیتر برداشته و داخل تمام چاهک‌ها به جز کنترل منفی ریخته شد و به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۵ درجه سانتی گراد نگهداری و سپس رشد یا عدم رشد باکتری‌ها به صورت چشمی مورد بررسی قرار گرفت. مرز رقت بدون هیچ رشد قابل رویت به عنوان حداقل غلظت بازدارنده رشد در نظر گرفته شد. برای بررسی دقیق تر و

داشت در حالیکه بر روی باکتری های گرم منفی اشریشیا کلای، سراشیا مارسینس، سودوموناس آئروژینوزا ، کلیسیلا پنومونیه و پروتئوس ولگاریس اثر نداشت.

جدول ۱- ارزیابی اثرات ضد باکتریایی عصاره گلشنگ کانالاریلا روداکس. نتایج میانگین سه بار تکرار می باشد. میزان معنی داری  $P < 0.05$  در مقایسه با کنترل در نظر گرفته شده است.

آنتی بیوتیک / عصاره	باکتری های گرم مثبت				باکتری های گرم منفی				
	باسیلوس سرئووس	استافیلوکوکو سرئووس	باسیلوس سوبتیلیس	میکروکوکوس لوئیس	اشریشیا کلای	سراشیا مارسینس	سودوموناس آئروژینوز	کلیسیلا پنومونیه	پروتئوس ولگاریس
کربنی سیلین	۱۳/۶۶±۰/۵۲	۲۵/۳۳±۰/۷۵	۳۲/۶۶±۰/۵۱	۴۸±۱	-	-	-	-	-
آزیتروماسین	-	-	-	-	۲۵/۶۶±۱/۵	۲۷/۶۶±۲/۰۸	۲۰/۳۳±۰/۵۷	۲۸±۱	۲۷±۱
۵۰mg/ml	۸/۳۳±۰/۵۷	-	۸/۳۳±۰/۵۷	۱۳/۱۶±۰/۷۶	-	-	-	-	-
۲۵mg/ml	۶/۰۵±۰/۰۵	-	-	۱۰/۰۳±۰/۷۶	-	-	-	-	-
۵mg/ml	-	-	-	-	-	-	-	-	-
کنترل منفی	-	-	-	-	-	-	-	-	-



شکل ۱- اثر ضد باکتریایی پروتوبار ملیوپسیس مورالیس بر استافیلوکوکوس سرئووس شکل ۲. اثر ضد باکتریایی پروتوبار ملیوپسیس مورالیس بر باسیلوس سرئووس

جدول ۲- ارزیابی اثرات ضد باکتریایی عصاره گلشنگ پروتوبار ملیوپسیس مورالیس. نتایج میانگین سه بار تکرار می باشد. میزان معنی داری  $P < 0.05$  در مقایسه با کنترل در نظر گرفته شده است.

آنتی بیوتیک / عصاره	باکتری های گرم مثبت				باکتری های گرم منفی				
	باسیلوس سرئووس	استافیلوکوکو سرئووس	باسیلوس سوبتیلیس	میکروکوکوس لوئیس	اشریشیا مارسینس	اشریشیا کلای	سودوموناس آئروژینوز	کلیسیلا پنومونیه	پروتئوس ولگاریس
کربنی سیلین	۱۳/۶۶±۱/۵۲	۲۵/۳۳±۰/۷۵	۳۲/۶۶±۰/۵۱	۴۸±۱	-	-	-	-	-
آزیتروماسین	-	-	-	-	۲۵/۶۶±۱/۵	۲۷/۶۶±۲/۰۸	۲۰/۳۳±۰/۵۷	۲۸±۱	۲۷±۱
۵۰mg/ml	۱۹/۰۵±۰/۰۵	۲۲±۱	۱۷/۰۳±۰/۷۶	۳۱±۱	-	-	-	-	-
۲۵mg/ml	۱۸/۶۶±۰/۰۵۷	۱۷/۳۳±۰/۰۵۷	۱۶/۰۳±۰/۷۶	۲۶±۱	-	-	-	-	-
۵mg/ml	۱۶/۱۶±۰/۰۷۶	۱۲/۰۶±۱/۰۴	۱۲±۱	۲۲±۱	-	-	-	-	-
کنترل منفی	-	-	-	-	-	-	-	-	-

گرم بر میلی لیتر به ترتیب بیشترین اثر بازدارندگی را بر روی باکتری باسیلوس سوبتیلیس و باسیلوس سرئووس دارد. مقدار MIC و MBC طبق جدول ۳ عصاره استونی کانالاریلا روداکس با کمترین غلظت  $1/۱۰۴$  و  $1/۳$  میلی

بازدارندگی را بر روی باکتری های باسیلوس سوبتیلیس و باسیلوس سرئووس نشان داده است.

جدول ۳- حداقل غلظت مهاری (MIC) و حداقل غلظت کشیدگی (MBC)، مقادیر به صورت mg/ml برای عصاره گلشنگ، نتایج میانگین سه بار آزمایش می باشد.

باکتری	گلشنگ		کاندالاریلا روداکس		پروتوپارملیوپسیس مورالیس	
	MIC	MBC	MIC	MBC	MIC	MBC
باسیلوس سرئووس	۱/۳	۲/۶	۰/۰۰۵	۰/۰۱		
باسیلوس سوبتیلیس	۱/۰۴	۲/۰۸	۰/۰۰۵	۰/۰۱		
استافیلوكوکوس اورئووس	-	-	۰/۱۶	۰/۳۲		
میکروکوکوس لورئووس	۱/۸۲	۳/۶۴	۰/۰۰۷	۰/۰۱۴		

عصاره گلشنگ بومی مورد تحقیق مرتبط داد. می توان در مطالعات تکمیلی نسبت به شناسایی ترکیبات این گلشنگ از جمله مواد جدید احتمالی گلشنگی که فعالیت ضد میکروبی قوی نشان می دهنده، پرداخت.

همچنین بر طبق نتایج حاصله، جدول (۲)، غلظت های ۵۰ و ۲۵ میلی گرم بر میلی لیتر گونه گلشنگ پروتوپارملیوپسیس مورالیس مورد بررسی قرار گرفت بر اساس نتایج، این گلشنگ اثر بازدارندگی و مهاری بر روی باکتری های گرم مثبت باسیلوس سرئووس، باسیلوس سوبتیلیس، استافیلوكوکوس اورئووس و میکروکوکوس لورئووس داشت در حالیکه بر روی باکتری های استافیلوكوکوس اورئووس، اشریشیا کلای، سراشیا مارسینس، سودومونناس آئروژنیوزا ، کلیسیلا پنومونیه و پروئیس و لگاریس اثر نداشت. تاکنون اثرات ضد میکروبی این گلشنگ مطالعه گزارش نشده است. از آنجایی که از جمله ترکیبات موجود در این گلشنگ ولپینیک اسید (vulpinic acid) می باشد، و در یک گزارش در سال ۱۹۹۵ اثرات ضد باکتریایی این اسید دربرابر باکتری های کلستریدیوم پرفرنژنس، باکترئیاز تایوتاومیکرون، باکترئیاز ولگاتوس ، باکترئیکز فراژیلیس، باکترئیاز لوشی، پروپیونی باکتریوم اکنزا، انترولکوکوس فیکالیس، انترولکوکوس فاسیوم و استافیلوكوکوس اورئووس ارایه شده بود می توان حداقل بخشی از فعالیت ضد باکتریایی گلشنگ مورد مطالعه را به آن نسبت داد (۱۱). نتایج تحقیق نشان داد که این عصاره بر روی استافیلوكوکوس اورئووس اثر مهاری ندارد. که می توان احتمالا میزان این اسید در

## بحث و نتیجه گیری

در این پژوهش اثرات ضدباکتریایی دو گونه گلشنگ بومی ایران بر روی انواع باکتری های شاخص گرم مثبت و منفی بررسی گردید. بر طبق نتایج حاصله، جدول (۱)، غلظت های ۵۰، ۲۵ و ۰۵ میلی گرم بر میلی لیتر عصاره استونی گونه گلشنگ کاندالاریلا روداکس اثر بازدارندگی و مهاری بر روی باکتری های باسیلوس سرئووس، باسیلوس سوبتیلیس، میکروکوکوس لورئووس داشت در حالیکه بر روی باکتری های استافیلوكوکوس اورئووس، اشریشیا کلای، سراشیا مارسینس، سودومونناس آئروژنیوزا ، کلیسیلا پنومونیه و پروئیس و لگاریس اثر نداشت. تاکنون اثرات ضد میکروبی این گلشنگ مطالعه گزارش نشده است. از آنجایی که از جمله ترکیبات موجود در این گلشنگ ولپینیک اسید (vulpinic acid) می باشد، و در یک گزارش در سال ۱۹۹۵ اثرات ضد باکتریایی این اسید دربرابر باکتری های کلستریدیوم پرفرنژنس، باکترئیاز تایوتاومیکرون، باکترئیاز ولگاتوس ، باکترئیکز فراژیلیس، باکترئیاز لوشی، پروپیونی باکتریوم اکنزا، انترولکوکوس فیکالیس، انترولکوکوس فاسیوم و استافیلوكوکوس اورئووس ارایه شده بود می توان حداقل بخشی از فعالیت ضد باکتریایی گلشنگ مورد مطالعه را به آن نسبت داد (۱۱). نتایج تحقیق نشان داد که این عصاره بر روی استافیلوكوکوس اورئووس اثر مهاری ندارد. که می توان احتمالا میزان این اسید در

در تحقیقی در سال ۲۰۱۷ میسلیوم این گلشنگ را در محیط PDA و GLBM در شرایط آزمایشگاهی کشت دادند و عصاره استونی و متابولی میسلیوم کشت داده شده را استخراج کردند و اثر ضد باکتریایی آن را به روش انتشار دیسک بر روی باکتری های باسیلوس سوبتیلیس، اشریشیا کلای، سودومونناس آئروژنیوزا و استافیلوكوکوس اورئووس مورد بررسی قرار داده و مشاهده کردند که عصاره فعالیت ضدباکتریایی قوی را در باکتری های گرم مثبت در مقایسه با باکتری های گرم منفی نشان می دهند(۶). از آنجا که زئورین (Zeorin) یکی از ترکیبات موجود در این نوع

از تاثیر عصاره استونی پروتوپارملیوپسیس مورالیس بر روی باکتری باسیلوس سرئوس ۱۶/۱۶ میلیمتر بود در حالیکه قطر هاله عدم رشد آنتی بیوتیک استاندارد ۱۳/۶۶ میلی متر بود که نشان دهنده اثر قوی تری عصاره این گلشنگ در مقایسه با آنتی بیوتیک استاندارد نشان می باشد. بنابراین احتمالاً ماده ضد میکروبی بهتری نسبت به آنتی بیوتیک های شیمیایی می باشد. در تحقیقی که طی آن عصاره پروتوپارملیوپسیس مورالیس کشت داده شده روی محیط کشت های مختلف بررسی شده بود، فعالیت ضد باکتریایی عصاره ها بسته به محیط کشت متغیر گزارش شد. هاله عدم رشد استاف اورئوس عصاره های این گلشنگ بین ۸ تا ۱۶,۵ میلیمتر گزارش شده است. که تا حدودی مشابه نتایج این تحقیق است (۶). در کل نتایج این تحقیق تاثیر ضد باکتریایی هر دو گونه گلشنگ گونه ایرانی را اثبات می کند. بنابراین عصاره استونی دو گلشنگ مطالعه شده بومی ایران می تواند جهت مطالعات بیشتر مورد استفاده قرار گیرد.

### تشکر و قدردانی

از سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران به ویژه کارشناسان پژوهشکده زیست فناوری، سرکارخانم ها نازنین کاظمی نژاد، فرزانه سلامی، زهراءصفهانی، سودابه کریمی و آقای مهندس شیخی نژاد به خاطر همکاری در این تحقیق سپاسگزاری می - گردد.

گلشنگها می باشد می توان نتایج این تحقیق را با نتایج برانیسلاو (Branislav) و همکارانش مقایسه کرد که در سال ۲۰۱۰ اثر ضد باکتریایی زئورین جدا شده از پارملیوپسیس هایپروتا (*Parmeliopsis hyperopta*) را گزارش کردند و نشان دادند که این متابولیت با غلظت ۰/۳۹ میلی گرم بر میلی لیتر در برابر چهار گونه باکتری شامل باسیلوس مایکوئیدز (*Bacillus mycoides* )، باسیلوس سوبتیلیس، انتروباکترکلورآسه آ (*Enterobacter cloacae*) ، کلبیسیلا پنومونیه و استافیلوکوکوس اورئوس فعالیت ضد باکتریایی قابل توجهی نشان می دهد. در نتایج این تحقیق نیز عصاره استونی گلشنگ پروتوپارملیوپسیس مورالیس فعالیت ضد باکتریایی بیشتری را علیه باکتری های گرم مثبت در مقایسه یا باکتری های گرم منفی نشان می دهد اما در برابر باکتری گرم منفی کلبیسیلا پنومونیه اثر مهاری نشان نداد. مقایسه MIC تحقیق حاضر با MIC گونه های لهستان که اخیرا گزارش شده است، نشان از توان ۴ برابری گونه ایرانی در مقابل باسیلوس سوبتیلیس دارد، با ذکر اینکه سویه مورد ارزیابی wt 168 میلیگرام می باشد در مقابل تاثیر عصاره گلشنگ لهستانی بر استاف سویه 6285/10 نزدیک ۶ برابر گونه ایرانی بوده است (۳). تبعاً بخشی از این تفاوت اثر به تفاوت سویه ای باکتریایی مربوط می شود ولی بخش دیگر احتمالاً به میزان و نوع ترکیبات گلشنگ های مناطق مختلف متفاوت می باشد که این نیز ممکن است به خاطر میزان کم برخی متابولیت ها مانند زئورین باشد. در تحقیق حاضر میانگین قطر هاله عدم رشد حاصل

### منابع

- ۲- وفایی، م، همت، ج. (۱۳۹۷). بررسی بیوفیلم گلشنگی سطوح صخره‌ای روستای تاریخی کندوان. انسان و محیط زیست: ۵۱-۶۱ (۱)۱۶.
- 3- Branislav, R. A. N. K. O. V. I. Ć., Marijana, K. O. S. A. N. I. Ć., & Slobodan, S. U. K. D. O. L. A. K. (2010). Antimicrobial activity of some lichens and their components. Recent Adv Clin Med, 279-286.
- 1- شفیعی، م، همت، ج، سام، م. (۱۳۹۵). مقایسه آثار ضدباکتریایی عصاره گلشنگ های *Rhizoplaca scabra* و *Glypholecia scabra* بر برخی باکتری های استاندارد. زیست شناسی میکروگلوبالیسم ها: ۱۳-۱۲۷ (۱۹).
- 4- Burkholder, P. R., Evans, A. W., McVeigh, I., & Thornton, H. K. (1944). Antibiotic activity of lichens. Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America, 30(9), 250.

- 5- Burlando, B., Ranzato, E., Volante, A., Appendino, G., Pollastro, F., & Verotta, L. (2009). Antiproliferative effects on tumour cells and promotion of keratinocyte wound healing by different lichen compounds. *Planta medica*, 75(06), 607-613.
- 6- Felczykowska, A., Pastuszak-Skrzypczak, A., Pawlik, A., Bogucka, K., Herman-Antosiewicz, A., & Guzow-Krzemińska, B. (2017). Antibacterial and anticancer activities of acetone extracts from in vitro cultured lichen-forming fungi. *BMC complementary and alternative medicine*, 17(1), 300.
- 7- Gulluce, M., Aslan, A., Sokmen, M., Sahin, F., Adiguzel, A., Agar, G., & Sokmen, A. (2006). Screening the antioxidant and antimicrobial properties of the lichens *Parmelia saxatilis*, *Platismatia glauca*, *Ramalina pollinaria*, *Ramalina polymorpha* and *Umbilicaria nylanderiana*. *Phytomedicine*, 13(7), 515-521.
- 8- Hodkinson, B. P., & Lutzoni, F. (2009). A microbiotic survey of lichen-associated bacteria reveals a new lineage from the Rhizobiales. *Symbiosis*, 49(3), 163-180.
- 9- Ingolfsdottir, K., Hjalmarsdottir, M. A., Sigurdsson, A., Gudjonsdottir, G. A., Brynjolfsdottir, A., & Steingrimsson, O. (1997). In vitro susceptibility of *Helicobacter pylori* to protolichesterinic acid from the lichen *Cetraria islandica*. *Antimicrobial agents and Chemotherapy*, 41(1), 215-217.
- 10- Kosanić, M., Manojlović, N., Janković, S., Stanojković, T., & Ranković, B. (2013). *Evernia prunastri* and *Pseudoevernia furfuraceae* lichens and their major metabolites as antioxidant, antimicrobial and anticancer agents. *Food and chemical toxicology*, 53, 112-118.
- 11- Lauterwein, M., Oethinger, M., Belsner, K., Peters, T., & Marre, R. (1995). In vitro activities of the lichen secondary metabolites vulpinic acid, (+)-usnic acid, and (-)-usnic acid against aerobic and anaerobic microorganisms. *Antimicrobial agents and chemotherapy*, 39(11), 2541-2543.
- 12- Lucarini, R., Tozatti, M. G., de Oliveira Salloum, A. I., Crotti, A. E., Silva, M. L., Gimenez, V. M., ... & Cunha, W. R. (2012). Antimycobacterial activity of *Usnea steineri* and its major constituent (+)-usnic acid. *African Journal of Biotechnology*, 11(20), 4636-4639.
- 13- Molnár, K., & Farkas, E. (2010). Current results on biological activities of lichen secondary metabolites: a review. *Zeitschrift für Naturforschung C*, 65(3-4), 157-173..
- 14- Nakanishi, T., Murata, H., Inatomi, Y., INADA, A., MURATA, J., LANG, F. A., ... & OTAKE, T. (1998). Screening of anti-HIV-1 activity of North American plants. Anti-HIV-1 activities of plant extracts, and active components of *Letharia vulpina* (L.) Hue. *Nat Med* . 52:521–526.
- 15- National Committee for Clinical Laboratory Standards. (1993) Approved Standard M2-A5. Performance Standards for Antimicrobial Disk Susceptibility Tests.National Committee for Clinical Laboratory Standards , Villanova, Pennsylvania.
- 16- O'Neill, M. A., Mayer, M., Murray, K. E., Rolim-Santos, H. M. L., Santos-Magalhães, N. S., Thompson, A. M., & Appleyard, V. C. L. (2010). Does usnic acid affect microtubules in human cancer cells?. *Brazilian Journal of Biology*, 70(3), 659-664.
- 17- Sarker, S. D., Nahar, L., & Kumarasamy, Y. (2007). Microtitre plate-based antibacterial assay incorporating resazurin as an indicator of cell growth, and its application in the in vitro antibacterial screening of phytochemicals. *Methods*, 42(4), 321-324.
- 18- Shukla, V., Joshi, G. P., & Rawat, M. S. M. (2010). Lichens as a potential natural source of bioactive compounds: a review. *Phytochemistry Reviews*, 9(2), 303-314.

## Antibacterial activity of *Candelariella rhodax* and *Protoparmeliopsis muralis*

Shafiee M.<sup>1</sup>, Hemmat J.<sup>2</sup> and Sohrabi M.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> Dept. Microbiology, Islamic Azad University, Lahijan, I.R. of Iran.

<sup>2</sup> Dept. of Biotechnology, Iranian Research Organization for Science and Technology, Tehran, I.R. of Iran.

### Abstract

The development of microbial resistance to antibiotics has led researchers to study the new material from the new resources. Lichens are considered as one of the sources of new biomaterials of natural origin. In this study, the antibacterial activity of two native lichens from Iran was evaluated. Acetonic extract of *Candelariella rhodax* and *Protoparmeliopsis muralis* were prepared using a Soxhlet extraction. The antibacterial activities of the extracts were investigated on some Gram-positive and Gram-negative bacteria using the Muller Hinton agar and Carbenicillin and Azithromycin as standard antibiotics by Kirby's method. Minimum inhibitory concentration and minimum bactericidal concentration of the extracts was determined. Extract of *Candelariella rhodax* showed significant sensitivity on some Gram-positive bacteria such as, *Bacillus cereus*, *Bacillus subtilis* and *Micrococcus luteus*. The results are published for the first time. Extract of *P. muralis* showed inhibitory effect on Gram-positive bacteria *B. cereus*, *B. subtilis*, *M. luteus* and *S. aureus*. The results of this research demonstrate the antibacterial effects of both native lichens. Accordingly, acetonic extract the lichens can be used for further studies.

**Key words:** Fungal metabolites, *Candelariella rhodax*, *Protoparmeliopsis muralis*, antibacterial activity.